

ע"פ 3147/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 3147/14

לפני:

כבוד השופט א' חיות

כבוד השופט ע' פוגלם

כבוד השופט ד' ברק-ארז

המערער:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי בחיפה
ימים 8.4.2014 בתפ"ח 3721-3721 עלי-ידי
כבוד השופטים מא' גלעד, ר' פוקס ו-ד' פיש

תאריך הישיבה:

עו"ד יIRON גיגי

בשם המערער:

עו"ד אופיר טישלר

בשם המשיבה:

פסק דין

השופט ד' ברק-ארז:

1. מה צריך להיות עונשו של אדם בוגר שנכשל בbijouter של מעשים מגונים בקטינות, ילדות רוכות שפקדו את ביתו לשם משחק וbijouter עם ילדיו שלו? האם יש מקום להתערב בעונש שהושת עליו לאחר שהודה בעבירות שייחסו לו במסגרת הסדר טיעון והושת עליו עונש שנפל בגדרו של הטווח המוסכם?

כתב האישום ופסק דין של בית המשפט המחוזי

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

2. ביום 4.8.2013 הוגש בבית המשפט המחוזי בחיפה כתוב אישום נגד המערער שבו יוחס לו ביצוע של עבירות מין בקטינות במסגרת שני אישומים. ביום 12.1.2014 הוגש נגד המערער כתוב אישום מתוקן, ובגדרו של הסדר טיעון הוא הודה בביצוע העבירות שייחסו לו במסגרתו. לפי האישום הראשון, במהלך הלילה שבין ה-28.6.2013 ל-29.6.2013 המערער נגע באבורי גוף אינטימי של שתי ילדות שבאותה עת היו בנות שבע לעיר, אשר הגיעו לבתוו בחברות של בתו ולנו אליה בחדירה. המערער נכנס לחדרה של בתו, הסיר מן הקטינות את השמיכות שבנה התכסן ונגע באבורי מין מתחתי לבגדיהן, לשם גירוש וסיפוק מיני, ושלא בהסכמה החופשית. בעת המעשים, הקטינות עשו עצמן ישנות, אך למעשה היו ערומות ומודעות למתרחש. ביום המחרת סיירו הקטינות על המעשים לבתו של המערער, וכן הטיחו טענות שהתייחסו אליהם בפנוי של המערער עצמו. תחילת הכחיש המערער את המעשים, אך לאחר מכן התיכון שלא יספרו על כך להוריהן, משומם שהדבר עלול להוביל לכך שייכנס לכלא ויאבד את בתו. בגין מעשים אלו ייחסו למערער שתי עבירות של מעשה מגונה, לפי סעיף 345(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), בניסיבות סעיפים 345(א)(1) ו-345(ב)(1) לחוק העונשין. לפי האישום השני, אשר התייחס להתרחשויות שקדמו בזמן לאלה המתוארות באישום הראשון במספר חודשים, המערער הצמיד לחילק גופו התיכון לדזה אחרית שביקרה בבתו והיתה באותה עת כבת תשע, כאשר היא סייעה לו לרוחץ את בתו, אף זאת לשם סיפוק מיני ולא הסכמתה החופשית. הנאשם חיבק את הקטינה והצמיד אותה אליו תוך שהוא אומר לה שהיא "ילדה נפלאה". אף בגין מעשים אלה ייחסו לנאם עבירה של מעשה מגונה, כפי שייחסה לו באישום הראשון.

3. ביום 12.1.2014 שבו הוגש כתוב האישום המתוקן נגד המערער הוא הודה בעבירות שייחסו לו, על-פי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי המדינה תענש לעונש מאסר של שנה בפועל בגין תקופת מעצרו של המערער, ואילו הגנה תענש לעונש מאסר של שש שנים חדשים שירוצה בדרך של עבודות שירות. כמו כן, הסכימו הצדדים כי העונש יכול רכיב של מאסר מוותנה ותשלום פיצויים למתלוננות.

4. בהמשך לכך, בו ביום, הרשיע בית המשפט המחוזי את המערער בעבירות שייחסו לו ושבהן הודה (תפ"ח 13-08-3721, השופטים מ' גלעד, ר' פוקס, ד' פיש). ביום 8.4.2014 נגזר עונשו של המערער. בית המשפט המחוזי השית על המערער עונש מאסר בפועל של עשרה חודשים, בגין תקופת מעצרו, ובנוסף לכך עונש מאסר על תנאי בן עשרים וארבעה חודשים למשך שלוש שנים, כשהתנאי הוא שלא יבצע כל עבירהimin מסווג פשע, ועונש מאסר על תנאי בן שמונה חודשים למשך שלוש שנים, כשהתנאי הוא שלא יבצע כל עבירהimin מסווג עונן. לבסוף, בית המשפט המחוזי חיב את המערער בתשלום פיצויים בסך 30,000 שקלים לכל אחת מן המתלוננות באישום הראשון ובכך 10,000 שקלים למתלוננת באישום השני.

5. ביום 4.5.2014 הוגש הערעור שבפנינו על גזר הדין שהושת על המערער בבית המשפט המחוזי, וביום 5.5.2014 הורה בית משפט זה (השופט י' עמית) על עיקוב ביצועו של רכיב המאסר בפועל שהושת על המערער, עד להכרעה בערעו.

הטענות בערעו

6. הערעור שבפנינו כוון כנגד חומרת העונש שהושת על המערער בבית המשפט המחוזי, ובו מצביע על נסיבותיו האישיות - השבר בחיה של משפחתו, ובכלל זה מעבר הדירה בעקבות האירועים על מנת להתרחק משפחחות הקורבנות, הקשיים הכלכליים שנקלעו אליהם ועל התהילך השיקומי שבו הוא מצוי. בנוסף לכך, מצביע בא-

כח המערער כי המעשים שבגינם הורשע היו ב"דרגה נמוכה" ויחסית של עבירות מסווגן, וכן על כך שהודאותו של המערער חסכה לקורבנות ולמשפחותיהם סבל, ומונעה מהם את הצורך בתיקים. זאת, כפי שנטען, בנסיבות שבהן הוא "קשהים ראייתיים" בתיק, בין היתר ביחס לעדויותיהן של הקטינות באישום הראשון (שהעדתן לא הותהה במשפט).

7. מנגד, טוען בא-כוח המדינה כי עונשו של המערער אכן כבד, בשים לב לכך שפגע בכמה קטינות. לשיטתו, מכלול הנסיבות האישיות של המערער כבר נשקל במסגרת גזר הדין. הוא מוסיף וטוען כי בית משפט זה אינו נהג להתעורר בעונש שנגזר בגיןו של טווח מוסכם בהסדר טיעון. כמו כן, הוא סבור שאין מקום להתייחס לטענה בדבר קשיים ראייתיים בשלב זה שבו המערער בחר להוותה במסגרת הסדר הטיעון – תוך שיקילת מכלול השיקולים הנוגעים לכך.

דין והכרעה

8. אנו סבורים שדין הערעור להידחות.

9. העבירות שבהן נכשל המערער הן קשות וחמורות. אין מקום להשקיף על הדברים מן הפרטפקטיבנה של הפגיעה הפיזית המצוצמת בקטינות, אלא במלול הנזקים האישיים והרגשיים שעלוולים להיגרם להן (אם כי ככלנו תקווה כי יצליחו להתגבר עליהם בתמיכת מתאימה של הקרובים אליהם).

10. המערער פגע בשלושILDות קטינות, וכיודע כל קורבן הוא עולם ומלאו. בית משפט זה הדגיש לא אחת, כי אמת המידה המנחה במקרים כמו זה ביחס לעונשה היא שיש ליחס חשיבות לכל פגיעה ופגיעה, ולכל קורבן וקורבן (ראו: ע"פ 9613/11 טגאיי' מדינת ישראל, פסקה 18 (31.10.2013)). לא כל שchan שאללה הם פנוי הדברם ביחס לעבירות מין, שבית משפט זה עמד על חומרתן, ואף ביתר שאת כshedover בעבירות מין בקטינים (ראו למשל: ע"פ 7461/05 דודש נ' מדינת ישראל, פסקה 22 (3.4.2006)).

11. למעשה, העונש שהושת על המערער היה על הצד המקל, תוך התחשבות מלאה, שלא לומר מעבר לכך, בהסדר הטיעון ובנסיבותיו האישיות. בנוסף לכך, נודעת חשיבותו לכך שהעונש מצוי בתחום העונשה שהוסכם על הצדדים במסגרת הסדר הטיעון. על מנת להצדיק הנסיבות של ערצת הערעור בעונש שנגזר במסגרת הסדר טיעון, יש צורן בנסיבות מיוחדות וחריגות, אשר לא מתקיימות במקרה זה (ראו: ע"פ 3289/05 מחאיג'נה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (10.10.2005)). לא זו אף זו: בית המשפט המחויז אף קבע כי טווח העונשה שהוסכם על ידי הצדדים נמור מזה של מתחם העונש ההולם לפי תיקון 113 לחוק העונשין, וקבעה זו בדין יסודה. אף על פי כן, בית המשפט המחויז כיבד את הסדר הטיעון, תוך התחשבות במסיבות המיחוזדות של המקרה, ובוינהן הקשיים הראייתיים בתיק, העובדה כי נחנסכו עדויותיהם של בני המשפחה שלהן, נסיבותיו האישיות של המערער ומשפחותו, החרטה שהביעו ונטילת האחריות מצדם. בשים לב לכל אלה, אין כל הצדקה להתערבות בגין דינו של המערער. הנסיבות האישיות של המערער נשקלו וניתן להן ביטוי בגזר הדין של בית המשפט המחויז.

12. אכן, המערער החל בתהליך שיקומי, וטוב שכך. אנו סבורים כי ריצויו של עונש מאסר שאינו ארוך לא אמרור לחבל בתהליכי של עלייתו מחדש על דרך השר, ואנו מבונים מוקווים שכך יעשה.

13. סוף דבר: הערעור נדחה. המערער ישא בעונש כمفорт בפסקה 4 לעיל. המערער יתיצב לרצוי עונשו בבית המעצר קישון, עד השעה 10:00 או לפני החלטת שב"ס, כשברטותו תעודה מזהה, בתאריך 30.9.2014. על הנדון להתאמ את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחן ומינוי של שב"ס.

ניתן היום, ט"ו באלו התשע"ד (10.9.2014).

שופטת

שופט

שופטת